

Då för detta
öfwerste
lieutenanten
wälborne herr Johan
Adolph Tyrohls
enke-...

Bruno, Georg Fredrik,

National Library
of Sweden

Job. XVI. v. 22.

Men the förelagde år åro komne; Och jag
går then wägen bårt, then jag aldrig
igen kommer.

En härlig seger får man sjunga,
Bland Helgon i de Sällas
land,
Dock skal ock här min swaga
tunga

Uphöja HERRans högra hand,
Som alt förwandla kan och låtta
Swad swårt och drygt i världen är,
Och efter wiljan sin alt råtta,
Ut lindras må alt vårt besvär.

The froma Sjålar HERRen fågnar
Med nåd och tröst i allan tid,
Af idel nåde Han them hågnar,
Han är them trognom huld och blid,
Han bäst kan världsens ilska dämpa
Des falskhet störta ned i grund,
Utaf Hans nåd de trogne kämpa
Och segra i sin sidsta stund.

GUD

11
GUD härlighetens port uplåter,
Den sälla Sjålen går där in
Med glädje stor, ej mer begråter
Den fordna sorg och ångslan sin,
Hon seger-lönen får upbåra,
Sin JESUM ewigt skåda, se,
Och med en osörwanskelig åra
Sig bland GUDS Helgon ewigt te.

Så få GUDS Barn en Himla boning
För Redor Mesechs-hyddas swår,
I hwilken dystra kulna wåning
De hafwa tilbrakt sina år,
All jordisk glädje må ej nämnas
Mot en minut af Salig frögd,
Som GUDS utwalde Sjålar ämnas
I ewighet i Himla högd.

Wål Tig wår hulda Moder sälla
Som fått från wårlden wandra af,
Hos Dig ej mer kan dödsqwal gälla,
Din kropp nu gömmes i sin graf;
Skönt den i tiden fått förfara
Hwad honom mattat; gjordt beswår
Blic nu dock ledig från all fara,
Ej känner mer hwad bräckligt är.

Uf Fiende Du fången warit,
Thår präßat mången salter tår,
Belågrings nöd och Storm årsarit
Med flere ris och plågor swår

Sett

Sett alt Ditt goda från Dig tagas,
Med plats fått lifwet i förwar,
Med hwad til undergång kund' lagas
Du Fienden sett snabb och snar.

Dock Tu GUDS wägar rättligt sökte,
Och fölgde städs GUDS Ord och lag,
Sig nåden derfor hos Dig ökte
Med Tålmodet dag från dag,
Ty Tu GUDS Ord, som heligt smycke,
I all Tin lefnad hållit fårt,
Samt ock Tin nästa i god stycke
Alt älska, som Dig sjelf, utlärdt.

Den tjänst som ej Des barn hint wisa
I ålderdomen mot sin Mor,
Den böra de hos Systren prisa
Som warit Hennes lisa stor,
I råd och dåd i skötsel trogen,
En hjälp i nöd en wån til död;
I alt med kärlek redebogen;
Ja nästan gifwit dagligt bröd.

En högtbedröfwad Bror och Syster
Med fåra Barnen åfwen så
Beklaga hjärtlig Den som tyster
Nu måst från dem i grafwen gå,
Gif oss O! GUD så kunna stålla
Wår kamp och strid i wärlden trång,
Alt wi när döden wil oss fälla
Få sjunga ewig Seger-sång!

G. F. BRUNO.